10/01/2019

Τι είδε ο Άγιος Νήφων σε όραμα την ώρα της Θείας Λειτουργίας

/ Γνώμες

Τη μνήμη του Οσίου Νήφωνος επισκόπου Κωνσταντιανής η εκκλησία μας τιμά στις 23 Δεκεμβρίου.

Ο Άγιος Νήφων, επίσκοπος Κωνσταντιανής (4ος αι.) αξιώθηκε να δει πολλά θεϊκά οράματα με τα φωτισμένα από το Άγιο Πνεύμα μάτια της ψυχής του.

Κάποτε, σε μια θεία λειτουργία, μόλις ο λειτουργός εκφώνησε: «Ευλογημένη η βασιλεία...», ο άγιος είδε φωτιά να κατεβαίνει από τον ουρανό και να καλύπτει το άγιο θυσιαστήριο και τον ιερέα χωρίς εκείνος να καταλάβει τίποτα.

Αργότερα, όταν άρχισε να ψάλλεται ο τρισάγιος ύμνος από το λαό, τέσσερις άγγελοι κατέβηκαν κι έψαλλαν μαζί τους.

Στον Απόστολο, φανερώθηκε ο μακάριος Παύλος να καθοδηγεί τον αναγνώστη.

Στο «Αλληλούια», μετά τον Απόστολο, οι φωνές του λαού ανέβαιναν ενωμένες στον ουρανό σαν ένα πύρινο σφιχτοπλεγμένο σχοινί.

Και στο Ευαγγέλιο, κάθε λέξη έβγαινε σαν φλόγα από το στόμα του ιερέα και υψωνόταν στα επουράνια.

Λίγο πριν από την είσοδο των τιμίων Δώρων, βλέπει ξαφνικά ο όσιος ν' ανοίγει ο ουρανός και να ξεχύνεται μια άρρητη και υπερκόσμια ευωδία. Άγγελοι κατέβαιναν από ψηλά, ψάλλοντας ύμνους και δοξολογίες στον Αμνό, τον Χριστό και Υιό του Θεού και να!

Παρουσιάστηκε τότε ένα κατακάθαρο και τρισχαριτωμένο Βρέφος!

Το κρατούσαν ατά χέρια τους άγγελοι, που το έφεραν και το απέθεσαν στο άγιο δισκάριο, όπου βρίσκονταν τα τίμια Δώρα. Γύρω Του μαζεύτηκαν πλήθος ολόλαμπροι και λευκοφόροι νέοι, που ατένιζαν με θαυμασμό και δέος τη θεϊκή Του ομορφιά.

Ήρθε η στιγμή της μεγάλης εισόδου.

Ο λειτουργός πλησίασε για να πάρει στα χέρια του το άγιο δισκάριο και το άγιο ποτήριο, τα ύψωσε και τα έβαλε πάνω στο κεφάλι του, σηκώνοντας μαζί τους και το Βρέφος.

Όταν βγήκαν τα Άγια, κι ενώ ο λαός έψαλλε κατανυκτικά, είδε ο όσιος αγγέλους να φτερουγίζουν κυκλικά πάνω απ' το λειτουργό.

Δύο Χερουβείμ και Δύο Σεραφείμ προχωρούσαν μπροστά του και πλήθος άλλων αγγέλων τον συνόδευαν, ψάλλοντας με αγαλλίαση άρρητους ύμνους.

Όταν ο ιερέας έφτασε στην αγία τράπεζα κι ακούμπησε τα τίμια Δώρα, οι άγγελοι τη σκέπασαν με τις φτερούγες τους. τα Δύο Χερουβείμ στάθηκαν στα δεξιά του λειτουργού και τα Δύο Σεραφείμ στ' αριστερά του, χωρίς όμως εκείνος να τα βλέπει.

Η θεία μυσταγωγία συνεχίστηκε.

Είπαν το «Πιστεύω» κι έφτασαν στον καθαγιασμό των τιμίων Δώρων.

Ο λειτουργός τα ευλόγησε και είπε το «...μεταβαλών τω Πνεύματι σου τω Αγίω. Αμήν Αμήν Αμήν». Τότε βλέπει πάλι ο δίκαιος έναν άγγελο να παίρνει μαχαίρι και να σφάζει το Βρέφος. το αίμα Του το έχυσε στο άγιο ποτήριο, ενώ το σώμα Του το τεμάχισε και το τοποθέτησε στο δισκάριο.

Ύστερα αποτραβήχτηκε πάλι στη θέση του και στάθηκε σεμνά κι ευλαβικά.

‘Όταν ο λειτουργός ύψωσε τον άγιο Άρτο εκφωνώντας «τα άγια τοις αγίοις», ενώ ο λαός έψαλλε «Εις άγιος, εις Κύριος...», κάποιος από το εκκλησίασμα στράφηκε στον άγιο και τον ρώτησε σιγανά: Γιατί, πάτερ, ο ιερέας λέει «τα άγια τοις αγίοις»; -για μας όλους το λέει, παιδί μου. και σημαίνει: στα άγια μέλη του Χριστού να προσέλθει όποιος είναι άγιος!

Και τι είναι αγιοσύνη, πάτερ; ξαναρώτησε ο άλλος, που ήταν απλοϊκός.

Να... Αν είσαι ακόλαστος, μην τολμήσεις να γίνεις μέτοχος σε τόσο μεγάλο μυστήριο. ” Αν έχεις έχθρα με κάποιον, μην πλησιάσεις.” Αν περιγελάς ή ορίζεις ή κατακρίνεις το συνάνθρωπό σου, στάσου μακριά από τη θεία Κοινωνία. Πρώτα εξέτασε τον εαυτό σου, κι αν είσαι ενάρετος πλησίασε.” Αν όμως δεν είσαι, φύγε.

Στο μεταξύ ο λειτουργός εκφώνησε: «Μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης προσέλθετε».

Ο άγιος παρατηρούσε τώρα όσους κοινωνούσαν. Άλλων τα πρόσωπα μαύριζαν, μόλις έπαιρναν τα θεία Μυστήρια, ενώ άλλων έλαμπαν σαν τον ήλιο.

Οι άγγελοι στέκονταν εκεί κοντά και παρακολουθούσαν με σεβασμό τη μετάληψη. ‘Όταν κοινωνούσε κάποιος ευσεβής, του έβαζαν στο κεφάλι ένα στεφάνι.

Όταν, αντίθετα, πλησίαζε κάποιος αμαρτωλός, γύριζαν αλλού το πρόσωπό τους με φανερή αποστροφή. Τότε τα άχραντα Μυστήρια σαν να εξαφανίζονταν από την αγία λαβίδα, έτσι που ο αμαρτωλός φαινόταν να μην παίρνει μέσα του το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Κι έφευγε κατάμαυρος σαν αράπης, με την αποδοκιμασία του Κυρίου διάχυτη στην όψη του.

Όταν τελείωσε η λειτουργία και ο ιερέας έκανε την κατάλυση, παρουσιάστηκε και πάλι το Βρέφος σώο πάνω στα χέρια των αγίων αγγέλων!

Ξαφνικά η στέγη του ναού σαν να σχίστηκε στα δύο. Από κει οι άγγελοι ανέβασαν το Παιδί στους ουρανούς με ύμνους και δοξολογίες, όπως το είχαν κατεβάσει, ενώ μία υπέροχη ευωδία ξεχύθηκε και πάλι ολόγυρα.»